

*ข้อมูลจากเว็บไซต์มติชน

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบการร่างพระราชบัญญัติการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.

โดยที่ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ได้มีเหตุการณ์ประชาชนชุมนุมกัน ในทางการเมืองเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยประชาชนได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันจนเกิดการแบ่งฝ่ายซึ่งมีผลกระทบเป็นอย่างยิ่งต่อความสามัคคีของคนในชาติ การบริหารราชการแผ่นดินไม่อาจดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนได้ ในการชุมนุมของประชาชนหลายครั้ง ได้ลุกลามจนมีการกระทำที่เป็นความผิดและเกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคล ทั้งยังเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินและประโยชน์ของประเทศ

รวมทั้งมีการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการยึดอำนาจการปกครองจากระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามระบบกฎหมายปกติจนมีประชาชนจำนวนมากเรียกร้องให้มีการปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม เหตุการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดความริ้วรานในหมู่ประชาชน ซึ่งหากปล่อยไว้ระยะเวลายาวนานต่อไปโดยไม่มีการแก้ไข ย่อมจะเกิดอันตรายต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะความไม่พอใจในการบริหารราชการแผ่นดินในบางช่วงเวลา แต่ประชาชนทุกกลุ่มทุกฝ่ายต่างก็เป็นคนไทยด้วยกันทั้งสิ้น

สมควรที่จะยุติความรู้สึกที่บาดหมางกันและเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติขึ้นใหม่ เพื่อร่วมกันเริ่มต้นการพัฒนาประเทศและการดูแลทุกข์สุขของคนในชาติอีกครั้งหนึ่ง ตามวิถีทางประชาธิปไตยอย่างสมานฉันท์ สมควรยกเลิกการกระทำต่างๆ ที่เป็นความผิดเนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวรวมทั้งการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตยและเกิดผลร้ายแก่บุคคลในช่วงเวลานั้น เพื่อให้บุคคลทุกคนรวมทั้งญาติพี่น้องและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ร่วมกันยุติเหตุการณ์ร้ายในอดีต และสร้างความปรองดองสมัคสมานสามัคคีร่วมกันทำประโยชน์ และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติ การปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการปรองดองแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองหรือการกระทำใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำดังกล่าวในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๕ จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมีการกระทำใดเป็นความผิดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้หรือผู้ถูกใช้ให้กระทำนั้น ไม่เป็นความผิดต่อไป และให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ในกรณีที่ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสอบสวนระงับการสอบสวนผู้นั้น ถ้าอยู่ในระหว่างการฟ้องร้อง ในพนักงานอัยการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้อง ถ้าอยู่ในระหว่างพิจารณาคดีให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี ถ้าได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นรับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลใดๆ อันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระงับ หรือปราบปราม ในเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือการกระทำใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำดังกล่าวตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ การชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หมายความว่า การกระทำหรือการแสดงความคิดเห็นเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการใดๆ ตามข้อเรียกร้อง และให้หมายความรวมถึงการยึดหรือปิดสถานที่เพื่อประท้วง การต่อสู้ขัดขืนในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง

มาตรา ๔ บรรดาการกล่าวหาการกระทำความผิดบุคคลใดๆ ที่เกิดจากคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งได้ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือจากคณะบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็นการกล่าวหาจากหน่วยงานอื่นใด อันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาในข้อหาใด ให้ถือว่าเป็นการกล่าวหาในความผิดทางการเมือง และให้การกล่าวหาการกระทำความผิดนั้นเป็นอันระงับไป โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิด และให้นำความในมาตรา ๓ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕ ให้นำยกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๓๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งสหราชอาณาจักรไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมาได้มีเหตุการณ์ประชาชนชุมนุมกันในการเมืองเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยประชาชนได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันจนเกิดการแบ่งฝ่ายซึ่งมีผลกระทบต่อความสามัคคีต่อคนในชาติ การบริหารราชการแผ่นดิน ไม่สามารถดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนได้ ในการชุมนุมของประชาชนหลายครั้งได้ลุกลามจนมีการกระทำความผิดและเกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคล ทั้งยังเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินและประโยชน์ของประเทศรวมทั้งมีการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการยึดอำนาจการปกครองจากระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามระบบกฎหมายปกติจนมีประชาชนจำนวนมากเรียกร้องให้มีการปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม

เหตุการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดความระแวงในหมู่ประชาชน ซึ่งหากปล่อยให้ระยะเวลายาวนานต่อไปโดยไม่มีการแก้ไข ย่อมจะเกิดอันตรายต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะความไม่พอใจในการบริหารราชการแผ่นดินในบางช่วงเวลา แต่ประชาชนทุกกลุ่มทุกฝ่ายต่างก็เป็นคนไทยด้วยกันทั้งสิ้น สมควรที่จะยุติความรู้สึกที่บาดหมางกันและเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติขึ้นมาใหม่ เพื่อร่วมกันเริ่มต้นการพัฒนาประเทศและการดูแลทุกข์สุขของคนในชาติอีกครั้งหนึ่ง ตามวิถีระบอบประชาธิปไตยอย่างสมานฉันท์ สมควรยกเลิกการกระทำต่างๆ ที่เป็นความผิดเนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวรวมทั้งการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตยและเกิดผลร้ายแก่บุคคลในช่วงเวลานั้นเพื่อให้บุคคลทุกคนรวมทั้งญาติพี่น้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ร่วมกันยุติเหตุการณ์ร้ายในอดีต และสร้างความปรองดองสมัครสมานสามัคคีร่วมกันทำประโยชน์ และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดความหมายของการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หมายถึง การกระทำหรือการแสดงความคิดเห็นเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการใดๆตามข้อเรียกร้อง และให้ความหมายรวมถึงการยึดหรือการปิดสถานที่เพื่อประท้วง การต่อสู้ขัดขืนในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง

กำหนดให้การกระทำของบุคคลที่เป็นตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ หรือผู้ถูกใช้ให้กระทำการเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือการกระทำใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำดังกล่าว รวม

ถึงการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดๆ อันเป็นการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามในเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือการกระทำใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ในระหว่าง พ.ศ.๒๕๕๘ จนถึงพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ ไม่เป็นความผิดต่อไปและผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิด

กำหนดให้ระงับการสอบสวน ในกรณีที่ความผิดนั้นอยู่ระหว่างการสอบสวน ถ้าอยู่ระหว่างการยื่นฟ้องคดี ให้ระงับการฟ้องคดี ถ้าอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดี ถ้าได้มีการพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดและถ้าได้รับโทษอยู่ก็ให้การลงทานครุฑ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้การกล่าวหาว่าบุคคลใดกระทำความผิดอันเกิดจากคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นประมุข หรือ เป็นการกล่าวหาจากหน่วยงานอื่นอันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นประมุข เป็นการกล่าวหาในความผิดทางการเมืองและให้ความผิดนั้นเป็นอันระงับไป โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิด (ร่างมาตรา ๔)